

Uluslararası

II. Balkan

Türk Şairleri

Buluşması

Gagauz Yeri 2013

International II. Balkan Turkish Poets Meeting Gagauzie

Komrat

Şiir Seçkisi

**BALKAN TÜRK ŞAİRLERİ
GAGAUZ YERİ BULUŞMASI
2013**

Komrat Şiir Seçkisi

Edirne Valiliği
2013

Edirne Valiliği
Balkan Kitaplığı

Yayın No: 3

Şiir: 2

Editör

Fahri Tuna

Katkıda Bulunanlar

Dr. Güllü Karanfil

Şefika Refik

Sevkan Tahsinoglu

Bennu Musli

Kapak / İç Düzenleme

Mücahit Kofoglu

Düzeltili

Ayşenur Gülsüm

Baskı

Melisa Matbaacılık

Yayın Kodu-ISBN

978-605-4031-88-7

İstanbul, Eylül-2013

II. BALKAN TÜRK ŞAİRLERİ
GAGAUZ YERİ BULUŞMASI 2013

İÇİNDEKİLER

Türkçe Denince Şiir Akla Gelir	9
Hasan Duruer (Edirne Valisi)	
Anjela Mutkoğlu (Komrat/Gagauz Yeri)	11
Canın Duyguları	12
Şafk	13
Dilsiz Can	14
Sedef	15
Kanatlı Sevda	16
Bennu Musli (Üsküp/Makedonya)	17
Bir Tren Vardı	18
Üsküp'e Nispet	20
Oysa Ben Yalnızca	22
Anıların Çaresizliği	23
Hüzün Anlaşılmaz Gölgeler Tadında	24
Güllü Karanfil (Komrat/Gagauz Yeri)	25
Turnam	26
Gagauzum	27
Gençlerä Danışma	28
"DünnäKimseyä Kalmaz"	29
Kemençä Çalan Kız	30

Hayat Memiş (Köstence/Romanya)	31
Sonsuzluğa Uzanırken	32
Hiçbirşey Değil Olduğu Gibi Eskiden	33
Sevdam Ağlıyor	34
Sebeb-i Hicran	36
Şehit Annesine Şiir	37
İsmet İsmail (Haskovo/Bulgaristan)	39
Rüya Ve Gerçek	40
Her Şeyde Sen	42
Doğu Rodoplarda Köy Hâlleri	43
Gurbetten Son Mektubumu Götür Güneşim	44
Kadriye Cesur (İstanbul/Türkiye)	45
Rumeli'de Gündönümü	46
Aslandışı I-II	47
Hüzün Tohumu	48
Kısa Şiirler	49
Mercanka Kapaklı (Beşalma/Gagauz Yeri)	50
Muskanda Pelin Olsun	51
Çin Sabaa	52
Kış Aazı	53
İlkyaz Hah	54
Raatsızlık	55
Mokanu Elena (Çeşmeköy/Gagauz Yeri)	56
Olsun Ölä!	57
Yıllar Geçerlär	58
Halkıma Dua	59
Sevgi Hatırına	60

Rıdvan Canım (Edirne/Türkiye)	61
Sen Gideli	62
Suların Ötesi	63
Göz Gazeli	64
Ayışığında Gözlerin	65
Sana Gelirken	67
Rüstem Aziz (Varna/Bulgaristan)	71
Nasip Eyle	72
Sensiz	73
Hasret	74
Bosna Yarası	75
Sevkan Tahsinoğlu (İskeçe/Yunanistan)	77
Yüreğimin Sesi	78
Örülen Duvar	79
Batı Trakya	81
Bir Büyük İnsan Geçti Buralardan	83
Ben Kadınım	84
Seyran Süleyman (Karasubazar/Kırım)	85
Bir Erkinlik Duyarım I-II-III	86
Tılsımcı Ressam (Verlibr)	88
Dünya Edin...	89
Senin Kızlarında	90
Qırım'a...	91

Sibel Gülistan (Gümülcine/Yunanistan)	92
Yaz Kızım	93
Bahar Ayazında Bir Sevda Türküsü	95
Sahra	98
Mutluluk Bir Bebek	101
Katre-i Matem	103
Şefika Refik (Kırcaali/Bulgaristan)	106
Her Gün Yaşamak	107
İmkansızın	109
Kimse Sevmedi Beni	110
Sen İçime Düşüğünden Beri	112
Keşke	113
Tacettin Özkaraman (Taraklı/Türkiye)	114
Zincir	115
Kalmadı	117
Elveda Dünya	119
Ağlatır	121
Elveda Diyorsan Aşkına Eğer	122
Todur Marinoğlu (Aydın/Gagauz Yeri)	123
Ömür Derslerindän	124
Gençlik	125
Günnar Geçer	126
Kondu Göktä O Elimä	127
Oda Vatanıma	128

Meras Derneği - Edirne Valiliği

II.Balkan Türk Şairleri Gagauz Yeri Buluşması

19-20-21 Eylül 2013, Cuma, Komrat

Katılımcı Şairler

AnjelaMutkoğlu (Komrat-Gagauz Yeri)
Bennu Musli (Üsküp-Makedonya)
Güllü Karanfil (Komrat-Gagauz Yeri)
İsmet İsmail (Haskovo-Bulgaristan)
Hayat Memiş (Köstence-Romanya)
Kadriye Cesur (İstanbul-Türkiye)
Mercanka Kapaklı (Beşalma-Gagauz Yeri)
Mokanu Elena (Çeşmeköy-Gagauz Yeri)
Rıdvan Canım (Edirne-Türkiye)
Rüstem Aziz (Varna-Bulgaristan)
SevkanTahsinoğlu (İskeçe-Yunanistan)
Seyran Süleyman (Karasubazar-Kırım)
Sibel Gülistan (Gümülcine-Yunanistan)
Şefika Refik (Kırcaali-Bulgaristan)
Tacettin Özkaraman (Taraklı-Türkiye)
TodurMarinoğlu (Aydın-Gagauz Yeri)

Sunum: Elif Baysal

Düzenleme Kurulu

Fahri Tuna (Yazar/Edirne Valiliği Balkan Danışmanı),
Dr.Güllü Karanfil (Şair/Gagauz Yeri MerasDern. Bşk),
Yrd.Doç.Dr.RifatGürgendereli(Öğretim Üyesi/Balkan
Türküsü Derneği Başkanı-Edirne)

Meras Derneği - Edirne Valiliği

II.Balkan Türk Şairleri Gagauz Yeri Buluşması

19-20-21 Eylül 2013, Komrat

Program

19 Eylül 2013 Perşembe, KomratAltınpalas Oteli

19.00 Sunum: **'Balkanlar ve Gagauz Yeri Türkçesi'**

(Dr. Güllü Karanfil),

19.15 Forum: **'Balkanlar'da Türkçe'nin Geleceği'**

(Yöneten: Doç.Dr.Rıdvan Canım)

20 Eylül 2013 Cuma, Beşalma, Çoltay

12.30 Şair-Öğrenci Buluşması/Söyleşi (Beşalma Lisesi)

19.00 Çoltay Müzesi'nde Şiir Sunumu: **'Gagauz Şiiri'**

(Gagauz Yeri'nden on şairin katılımıyla)

21 Eylül 2013 Cumartesi, Tomay Kültür Sarayı

19.00 Şiir Sunumu:

II.BalkanTürk Şairleri Buluşması

(Tüm şairlerin katılımıyla)

TÜRKÇE DENİNCE ŞİİR AKLA GELİR

Türkçe denince şiir, şiir denince Balkanlar akla gelir. Türkçe hem bir medeniyetin dilidir, hem bir edebiyatın.

Bizim medeniyetimiz insan odaklı bir medeniyettir. Bizim medeniyetimiz estetik, musiki medeniyeti olduğu kadar şiir medeniyetidir de.

Bizim medeniyetimizde doğan çocuğa ismi ezanla koyulur, çocuklar anne sütü kadar temiz, anne sütü kadar şifalı, anne sütü kadar helal ninnilerle büyürler.

Bizim medeniyetimizin çocukları Yunus'un ilahileriyle büyür serpilirler gönül gönül, ilmek ilmek, hücre hücre: 'Gelin tanış olalım / İşi kolay kılalım / Sevelim sevillelim / Dünya kimseye kalmaz'.

Askerlik kuşağına gelen gencimiz rüyasında Edirne'yi görmeye başlar; Edirne'yi, Üsküp'ü, Selanik'i. Zaman geçtikçe Prizren, Manastır, Filibe, Köstence eklenir onlara.

Türkülerle büyür, türkülerle beslenir, türkülerle yaşar Türk genci. Bir gün Kırım'dan gelir 'adım da Sinan'dır' diye diye, bir gün Plevne'dedir gönlü tıpkı Osman Paşa'nınki gibi gibi, bir başka gün Mustafa Kemal olur Manastır İdadisi'nde ders görür, bir başka gün Eski Zağra Müftüsü'nden hatıralarını dinler.

Onun için 'vatan yahut Silistre'dir; o 'bin atlıdan biridir çocuklar gibi şen', ona göre; Türkçenin konuşulduğu her ama her yer azizdir, değerlidir, kutsaldır.

Onun dili gün olur Kosova kökenli Mehmet Âkif olur, 'Hakkıdır Hakk'a tapan milletimin istiklâl' diye haykırır, gün gelir Üsküplü Yahya Kemal olur, sitem gönderir dost topraklara: 'Vaktiyle öz vatanda bizimken, bugün niçin /

Üsküp bizim değil? Bunu duydum, için için. / Kalbimde bir hayâli kalıp kaybolan şehir! / Ayrılmanın bıraktığı hicran derindedir! / Çok sürse ayrılık, aradan geçse çok sene / Biz sende olmasak bile, sen bizdesin gene.'

Edirne Balkanların kalbidir, gönlüdür, gönlüncedir. Balkanlar da Edirne'nin, Edirnelinin, Edirnelilerin gönlünde baştadır, baştacıdır, başının üstündedir.

Denilebilir ki Anadolu'da en az bilinen, en az duyulan Türk yurdu Gagauz Yeri'dir. Yüz elli bini aşkın Türk'ün Anadolu Türkçesiyle konuştuğu, kaynaştığı, yaşadığı Moldova'daki bu topraklar; Balkanların dört bir yanından koşup gelen on altı Türk şairinin Türkçesine ev sahipliği yapacak Komrat'ta iki gün boyunca. Edirne'nin öncülüğünde Balkanlardan on altı şairimiz ta uzak, en uzak Türk yurdu Gagauz Yeri'nde seslendirecekler bir kanaviçe gibiilmekilmek Türkçeyle işledikleri şiirlerini. Bu vesile ile Türk şiirinin Gagauz Yeri Buluşması'nda büyük emek ve katkıları olan Meras Cümle Topluluğu Derneği Başkanı Dr. Güllü Karanfil hanımefendiye, etkinliğin koordinatörü Balkan Danışmanım Fahri Tuna kardeşimle tüm Balkanların edebiyat zemini durumundaki Balkan Türküsü Dergisi yazı işleri müdürü Yrd.Doç.Dr. RifatGürgendereli kardeşime ve ayrıca şairler buluşmasına emeği ve katkısı geçen herkese ayrı ayrı teşekkürü borç bilirim.

Nice şiirli buluşmalarda ve şiir kitaplarında buluşmak dileğiyle saygılarımı sunuyorum efendim.

Hasan DURUER

Edirne Valisi
02 Eylül 2013

Anjela MUTKOĞLU (Komrat/Gagauz Yeri)

1975 yılında Gagauz Yeri Komrat kasabasında doğdu. Komrat Devlet Üniversitesini bitirdi. Oyuncu-rejisör eğitimi aldı. D. Karaçoban adına açılan lisede resim öğretmenliği yapmakta, diğer yandan Gagauz dili öğretmenliği eğitimi almaktadır. Şiirleri Meras Derneği şiir yarışmalarında hep ilk üçün içerisinde yer aldı. Şiirleri "Türkenmâz Umut Kaynaa" (2009) ve "Akar Sel Gücü" şiir toplumunda (2013) çıktı.

Canın Duyguları

Can acının duygusuna,
 Mercankalar seslerini yolléêrlar,
 Onnar sallanarak lüzgärlerdä,
 En büük haber gönüllerdä tutêrlar.
 Keskin kavalların çalgıları,
 Bucaan her-bir yapracına konêrlar,
 Bu büük oguzların oynannarı,
 Taa eveldän bizädän etişerlär,
 Dedelerdän kalêrlar adetlär,
 Bizim canımıza mühür olêrlar.
 Bir dä, uslu türkü çalêr lüzgär,
 Bu hep onnar bizä selâm yollêrlar.
 Dedelerimiz artık üüseklerdä,
 Suuk yaamura, biyaz kraaya dönerlär,
 Bunalarak zulüm lüzgärlerdä,
 Sessiz, bütün candan bizä baarêrlar:
 Braktık sizä paalı oollarımız,
 Altın-türk dilini, ana südünnän.
 Öz anamız, uygun pak dilimiz,
 Kandan, kana geçer yeni ömürlän.

Şafk

Canım düüler senin için,
 Senin için, uşaaam.
 Senin için yaşêêrım bän
 Senin için öl`cäm.
 Senin için sabaadan bän
 Uyumêêrım, kızım,
 Çaarêrım gün duumasını
 Senin için, nazlım.
 Ko yısıtsın seni güneş,
 Benim çiçek kızım,
 Aydınatsızın yolu ateş,
 Benim ak almazım!
 Kuşlar senin için çalêr,
 Senin için bu gök.
 Sendän duuma bu dünnäda,
 İnan, hiç kimsey yok.
 Kaldıracam seni, uşaaam,
 Üüsek yıldızlara.
 Sän birini savaş almaa,
 Ko şafk etsin sana.
 Bundan sora bän gidecäm
 Uzak uzaklara.
 Sana yardım edär bu şafk
 Çıkmaa yukarlara.

Dilsiz Can

Omuzuma konêr biyaz kaar.
 Saçlarımı daadêr lüzgâr.
 Ayaz kırêr ellerimi
 Canım taşıyer kahrımı.
 Kahr ayazlan karışıp,
 Kaavi kardaşça dostlaşıp,
 Giderlâr dondurup kanı,
 Uulêêrlar koparıp canı.
 Salt can susêr da dayanêr,
 Aar bu cenktâ ükü taşıyer.
 İsteer kaçmaa, isteer baarmaa...
 Sonsuz kurtuluşu bulmaa.

Sedef

D.Karaçobana
 Tüüyü kavak topraa yaptı biyaz
 Sedef! Geler yıl dönümün!
 Bu türlü karşılêr seni ilkyaz
 Çünkü biyazdı ömürün.
 Doluydu bilgilerlân hem sevdayan
 Da her şeyi sän baaşladın bizä.
 Seni anêrız büük saygıylan
 Sän bal kattın ana dilimizä.
 Bizim solmaz yıldızımızsın
 Hoduluz, varsın sän bizdä
 Kara Çoban, sän kalemizsin!
 Biz baş ilderiz önündä!
 Kırın ortasında kalktı şamatalık
 İki sürü neyi sä paylaşamêêrlar artık.
 Tä Mandalar Keçileri süser
 Hem korkudêrlar, hem dä sölenêrlâr:
 - Siz Keçilâr otlayın sıradan!
 Ne çimdiklersiniz ordan-burdan?
 - İsteeriz biz olsun hepsi esaplan
 Üzümüzü kaybetmedik heptân...
 - Bu büük işlâr olmaz alatlan...
 Siz annamazsınız, ya gidin buradan.
 Beygir eşeklân tarlayı sürêrlâr,
 Vakitleri hiç yoktur lafetmää.
 Gün kauştı, yorgun - yorgun giderlâr...
 Sabaalân çıkaceklar işlemää.

Kanathı Sevda

Bän sevdasız, kuru, cansız fidanım,
 Ona etişmer su, bana da kıt sevdan.
 Yaşam kalabalı bizi yerä çakêr.
 Yada, üüsää atıp kanat bizä baaşlêêr.
 Ama, uçêrız biz hem zoor, hem kahırlı,
 Sansın kim sä engelleer kanatları.
 Baarmaa isteriz - yoktur soluumuz,
 Taşlı erä düşüp, olêrıs biz tuz-buz.
 Bizi toplêêr parçalardan Üšek Tangrım,
 Da yenidän verer kuvet - ki uçalım.

Bennu Musli (Üsküp/Makedonya)

1990 yılında Makedonya'nın başkenti Üsküp'te doğdu. Üsküp Aziz Kiril ve Metodiy Devlet Üniversitesinde Siyaset Bilimi son sınıf öğrencisidir. Makedonya Türk Edebiyatında üçüncü nesli oluşturan genç kuşak şair ve yazarlardandır. Makedonya'da yayımlanan 'Yeni Balkan' gazetesinin yazarlarından olup, "Köprü" edebiyat dergisinin de yayın kurulu üyesidir. Makedonya genelinde düzenlenen şiir ve deneme yarışmalarında dereceleri bulunmaktadır. 2012 yılında "Ukde" isimli şiir kitabını yayımlandı.

Bir Tren Vardı

Bir tren vardı orada
Geçmişin raylarından sürüklenen
Bir kadının siyah saçından kopup gelen
Mektuplardaki kelimeleri silip geçen
Geçemeyen dağlardan
Gönülde kalan, geçemeyen
Rüzgar yeveli atların ayaklarında ezilen
Ezilmiş bir parça ekmek gibi parçalanmış, parçalanmayan
Bir tren vardı orada

İnsanların sesleri vardı ve cund
Ayak sesleri göçün kulaklarında yankılandı
Dermiyan
Evet, ortada kaldı kelimeler ile bebekler
İçimizdeki haykırışlar,
kah İstanbul'da, kah Bursa'da, kah Edirne'de

Orada da trenler vardı,
gaflet istasyonunda
Bir şeyler söylendi giderken, gelmediler
İcaz da değildi anlatılanlar, gelmediler
Gidenler bir göç anlamı taşıdı sözlüklerinde
Bir de tren hayallerde
Kalanlar semaverde çay hikayelediler, elediler, pişirdiler
Şeker karıştırdılar acılarda

İçimizdeki yetim acılar,
kah Üsküp'te kah Prizren'de kah Sofya'da

Oradan trenler geçtiler
Mendillerde kasvet
Trenlerde yüzler camlarla hesaplaşırken
Yalnızca eller havada kaldı
Ve gözler uzaklarla savaştı .

Üsküp'e Nispet

Gün gibi ayan olan duygularımız
 Nasıl da ayın karşısında nasibini alıyor
 Sanki sahiplenmiş kimileri bize ait olanları
 Masallarımızın son mutluluğu
 Onların mahallesinde kalmış
 Prensın kızı öpmesi
 Bakkalın veresiye defterinde yazılmış
 Aşına olduklarımız dile yer etmiş
 Argolara yazık
 Duvara yazılmış doğrularımız
 Fosilleşmiş anılar topluluğu kalıntılarımız

Üsküp kadar küçük
 Asker kadar oldu oyuncaklarımız
 Nasıl da meydanların palyaçosu nasibini alıyor
 Arzularımız sorgulanmıyor nicedir
 İstemlerimiz çoğullaşamıyor
 Sokak arasında senelerdir
 Ev senelerdir yapamadıklarımız
 Boyun eğiyor yeni doğanlara
 Dilenci gibi dolananlara
 Değer vermeyi kaybetmişiz
 Değerlenmeyi parçalamış, yutamamışız
 Sancının hâkim olması son eylemini yapan vücutta
 Bilemezsin sonrasında

Neler olduğunu kenar köşede
 İşte böyle sevecenleşirsin bakanlara
 İşte böyle iğrençleşirsin seni arayanlara

İstişare gibisinden
 Kafa bulandırıcı bize adanmış deyimler
 Anlıyoruz ki tarihten nasibini almış cümleler
 Yatkın olamıyor birbirine olaylar ve kişiler
 Kişiler kendi kendilerine
 Olaylar başlıbaşına bir bengi
 Ayırt edemiyoruz rengi
 Ya d ahîç alamadık içimize ahengi

Oysa Ben Yalnızca

Bir daha görüşmek ümidine sarıldım oysa
 Sana sarılmadan biriktirdiklerime sarıldım
 İçimdekileri bir askıya astım
 Uumt elbiseleriyle giydirirken
 Bir daha sarıldım onlara
 Kuru temizlemeye verme ihtiyacı duymadım
 Rengini kaybetmediki hiç onlar
 Ermiş birinin üzerine yakıştırdım umutlarımı
 O kadar yakıştırdımın ardından ona da sarıldım
 Sessizliğime de sarılmayı ihmal etmedim
 Çünkü umudun en yakınıydı onlar
 Dostumun dostu benim de dostum
 Benimdi umutlarım
 Benimdi sessizliğim
 Hepsine birden sarıldım
 Başlarını omuzua aldım
 Sarıldım duygularımın en incesine
 Kalbim atıyordu orada
 Ve her atışta umut pompalıyordu ruhuma
 Sessizliğimde onları dinliyordum
 Müziğin bu kadar güzelini bestelememişti kimse
 Kendimi analtmanın havasında kendime sarıldım
 Orada umutlarım vardı
 Sessizliğim vardı orada

Anıların Çaresizliği

Anılara çare bulmak neyi değiştirecek
 Sakladım bir defter arasına gülleri
 Kurduğum gibi solacaklar mı onlar
 Ya da dolabın içine umursamadan atmak
 Üstüne anahtarla kapamak, kilit takmakla
 Kafada dolaşanlara yol olacaklar mı

Neyi değiştirecek anılara çare bulmak
 Hayallere anlam katacak mı

Geçmiş köşeye sıkıştırmak
 Geleceğe yol vermez
 Bırakılmış güç ve cesaret
 Gidenlerden arda kalanları toplayamaz
 Koşmak yağmur kokusuna
 Ayak basmak toprağın katıksız taşlarına
 Düşünenleri emanet edemiyor insan başkasına
 Kalbi sevene bırakmak
 Nakışlamak istenenleri, kefene sarmak
 Yaşamın ucuna ulaşmaya
 Siyahı aklamaya pas atacak mı

Hüzün Anlaşılmaz Gölgele Tadında

Anlaşılmazlara üzem kendini
 Yüzme anıların bol dalgalı sularında
 Yelkenli mutluluklar bile çare açamaz koylara
 Sonra başını olmadık yerlere çarpmak gelir içinden
 En kötü filmlerin en derin sahnesinde /
 görünmeyenler bile
 Perde arkasına alınmış görüntüler hatta
 Eşlik edemez saklı cinayetlere
 Pıhtılaşmış kanlarda yüzer gözlerin
 Neye inat bilinmez ama
 Onun gözlerine bir şey yapmak gelmez içimden
 Öfke kusmaları hep üstüne olur
 Sinir tellerine hep kendi kuşların konar
 Oysa ötmeleri çare getirmez insana
 Kulaklara derin bir uğultu bırakır sadece
 Uçsalar da ardından bir şey yakalamak istersin
 Ne olduğunu bilemezsin
 İşte o zaman bir tüy iner gözlerinden
 Sözlerinde saklanmış anılar
 Oysa sözlerim sözlerine tercüman
 Anlaşılmazlara üzme kendini
 En dürüstçe baş koymalarında
 O hüznler yastıklarda durur
 Gözyaşları da vardır orda
 Cinayetinin en tanık sanıkları

Güllü KARANFİL (Komrat/Gagauz Yeri)

1972 yılında Gagauz Yeri Valkaneş Ütülü köyünde doğdu. Baku Devlet Üniversitesi Gündoğuşu Fakültesini bitirdi. Azerbaycan Bilimler Milli Akademisinde Dilcilik Enstitüsünde çalıştı (1998-2008). Filoloji doktoru unvanını kazandı (2004). Meras Cümle Topluluğunun başkanıdır. 2009'dan bu yana gençlerin arasında Gagauzça şiir ve hikâye yarışmalarını düzenlemekte ve kitaplaştırmaktadır. Kiyat çıkarêr. İki şiir kitabı vardır: "Sanki Yıldızlar Avucumdaydı" (2005) ve "Selam getirdim" (2012). İLESAM ve Avrasya Yazarlar Birliğinin üyesidir.

Turnam

Hey, göklerde uçan Turnam,
 Nerdän geldin, annat, Turnam?
 Altaylardan gelän yolcuym...
 Kimi gördün, annat, Turnam!
 Selâm götür dostlarıma
 Turan adlı büyük topraamaa,
 Hey, gökleri yaran Turnam,
 Selam olsun Vatanıma.
 Gurbet yerlerä girmä hiç,
 Hasret nedir bilmä hiç.
 Tuna gözlüm, allı Turnam
 Altın kafestä olma hiç.
 İç serbestlii yudum-yudum,
 Daalmış, diişmiş eski yurdum,
 Can yoldaşı ol, bana Turnam,
 Kon Bozkıra... Çadır kurdum,
 Korkut ocaandan ateşim,
 Seni bekleyän kardaşın
 Var, göklerde üzän Turnam,
 Umut, Sevgi saçan Turnam.

Gagauzum

Bän Türküm, bän bir Gagauzum!
 Kaavi, girgin, serbest Oguzum.
 Çok zor çektim, düştüm, kalktım,
 Üündüm hep dedemä baktım.
 Unutmadım hiç dilimi
 Hep yaşattım adetimi.
 Yakın dostum oldu atlar,
 Tarla, toprak hem hayvannar.
 Hep işledim, hep ter döktüm
 Ekmek yaptım, booday ektim,
 Fidan diktim, bir ev yaptım
 Hem sevindim, hem aaladım.
 Bän Türküm, bän bir Gagauzum
 Kaavi, girgin, serbest Oguzum!
 Bir ool oldum Vatanıma
 Bän Türküm! ne mutlu bana.

Gençlerä Danişma

Gelecään gözäldir, Gagauz,
 Gökä kaldır bayraa, git ileri!
 Senin dedän Attila, Han Oguz
 Sev Dilini, koru adetini!
 Unutma ool, üçüz milyonluk
 Kan kardaşın yaşêêr bu dünnyada,
 Ko bürüsün seni büük hodulluk,
 Sevin ki sän dä bu ulu soydan.
 Üüren, çalış, yaşat gagauzluu
 Zenginneştir gözäl Bucaamızı
 Sevil hem sev, koru eski dostluu,
 Kuvetlendir süünmez ocaamızı.

“Dünnä Kimseyä Kalmaz”

Taş atana seläm verelim,
 Kötüleri İnsan edelim,
 Yıftiraya “durgun” deyelim,
 Danişana nasaat edelim,
 Aalayana ürek verelim,
 Yufkalara yardım edelim,
 Aaç olana ekmek verelim,
 Cannılara iilik edelim
 Gel “sevelim, sevillelim,
 Dünnä kimseyä kalmaz”!

Kemençä Çalan Kız

Kemencän bitirdi beni
 Göklerä götürdü beni
 Dünnâdan ayırdı beni,
 Kemençä çalan kız,
 Kalbimin telini oynat,
 Üreemin içini aalat,
 Gamımı daat, derdimi daat,
 Kemençä çalan kız!
 İçindä bir sallangaç var,
 Ruhumda bir kırlangaç var,
 Gölge mdä ay var, güneş var,
 Gel beni yenedän yarat,
 Sora brak bu gecä yalnız,
 Kemençä çalan kız,
 Kemençä çalan kız!

Hayat Memiş (Köstence/Romanya)

1990 yılında Romanya'nın Köstence şehrinde doğdu. İlk, orta ve liseyi Köstence'de okudu. 2009 yılı itibarıyla kazandığı ve halen 5. sınıf öğrencisi olduğu Bükreş Carol Davila Tıp Fakültesi'nde öğrencilik hayatına devam etmektedir. 14 yaşından bu yana şiir yazan Memiş'in şiirleri "Genç Nesil" ve "Hakses" dergilerinde ve yurt dışındaki farklı şiir antolojilerinde yayımlandı. Birçok şiir festivali ve etkinliğine katılan şairin yayımlanmış dört şiir kitabı bulunuyor: "Yıldızlarla Dertleşmek"(2005), "Bir Damla Mutluluk" (2006), "Düş Bahçem" (2007), "Gönül Masalı" (2009).

Sonsuzluğa Uzanırken

Milattan önceydi gözlerimizdeki umutsuzluk
Belki de mağlubiyetimiz saklıydı kaderde
Sayfalara masalımız yazılmadan önce

Huzuru tanımadan korkuttu huzursuzluk
Belki de bu yüzdendir gönül eziyetlerimiz
Kaçışlarımız ve çıkmaz sokaklara girişlerimiz

Yarı ak yarı kara yaratılışımızda mı çelişki?
Belki de kapılmamızda sonsuz arayışlara
Ya da geç kalışımızdan mıdır mutluluğa?

Can çekişmemiz suretimize yansımada da
En derinimize nakşedildi sefilliğimiz
Sonsuzluğa uzanırken ki yenilişlerimiz...

Hiçbir Şey Değil Olduğu Gibi Eskiden

Aynı nefesle, eskisi gibi bir yürekle
Korku tanımayan, engel görmeyen
Denizlere sığmayan bir dalgayla
Geldim, aynı yere, belki bir adım öne

Zirveler değil bana uzak görünen
Ne bulutlar, yağmurlarını esirgeyen
Ne onların ardında saklanan güneş
Bana hiçbir şey değil olduğu gibi eskiden

Sözlerin anlamından yoksun kaldığı
Sevdaların tilsimından ayrıldığı
Şimdilerde dinlemiyorum şarkı sesi
Eskisi gibi değil kemanların çaldığı

Geleceğimin geçmişinden soyundu
Hayallerim, hüsrانlarım susturuldu
Sustular ben onlara sağır oldukça
Ağır bulutlarımı rüzgâr kovdu...

Sevdam Ağlıyor

Karanlık gece şehrin gürültüsünü yutarken,
Camlarda yorgun ışıklar uykuya sönerken,
Gökyüzünde ay en zirve anını yaşarken,
Yıldızlar şekli kaybolmuş kraliçelere taç yaparken,
Simsiyah, soğuk ve uzak odamda sevdam ağlıyor...

Kalabalıktan boğulmuş sokaklarda
Titrek ışıklı lambalar yanarken
Tüm karmaşanın yerini sessizlik alırken
Herşeye sakin hareketsizlik hükmederken
Zayıf bir mum ışığı fidanı karşısında sevdam ağlıyor

Düş bahçemin kapıları ardına kadar açılırken
Hüzünlerim, keder ve dertlerim gömülürken
Deniz masmavi dalgalarla süslenirken
Parlayan ayı saraylarına misafir ederken
Rüzgârla dost olmuş, dünyayı gezen sevdam ağlıyor

Yaşlı, kambur ağaçların gölgesi düşerken gönlüme,
Yaşanmış, yaşanmamış hakiki aşklar
gelir gözümün önüne
Tüm hayallerimi salarım yıldızlar diyarına
Dileklerim kabul olsun duasıyla
Odamın tavanına asılmış umutlarımla
birlikte sevdam ağlıyor

Dağların ayak basılmamış zirvelerinde açan çiçek gibi,
Hiç yeryüzüne bakmadan uçan kartal gibi,
Hiç söylenmemiş güzel sözler gibi,
Konuşmamaktan lâl olmuş diller gibi,
Hiç bir zaman susmayacakmış gibi sevdam ağlıyor!

Sebeb-i Hicran

Ucu kırık bir kalem ile bir kağıt,
Karşımda sessiz, sessiz yakıyor ağıt
Aynı tatsız meze yine masamda
Yaşlı anılar kıvrandır oldu mezarlarda...

Yosun tutmuş kalbimin süslü odaları,
Umutları götürmüş bir sonbahar rüzgârı,
Sabırla eriyen bir sigara külü
Ve aklımda düşünceler türlü türlü...

Mahvolmuş hayaller ve mutluluklar,
Kaderlerine boyun eğiyor insanlar,
Eski fotoğraflarda arıyorlar geçmişi,
Mazinin mühürü basıldı. Bitti işi...

Yalnızlığımı paylaştığım; bitmeyen geceler
Ve sebeb-i hicran anlatan nağmeler;
Hiç bitmeyecekmiş gibi gözükse de varlıkları,
Zaman gerekince koyuyor noktaları...

Şehit Annesine Şiir

Gözlerinin ışığını koynundan alıp,
Aslan gibi, tek oğlunu senden koparıp,
Seni geceler boyu ağlatıp,
Nasıl kıydılar böyle bir gence, nasıl.

“Şehit oldu, başınız sağolsun” deyenlere,
İnanmadın o zaman sana haber verenlere
Sonra gördüğünde sana can katanı
Tutamadın yüreğinin kan ağlayışını, gözyaşlarını.

Birden aklına geldi, onun evden çıkışı
“Askerim ben, anne” mutluluk haykırışı
Her kelimesinde gözyaşı saklanan mektupları,
Ve şimdi karşında duruyor cansız canın.

Hayattaki tek kazancın,
Tek umudun, tek oğlun
Hayallerindeyse torunların
Olamadı, vatan sevgisi üstün çıktı.

“Ne geçti ellerine? Kıydılar oğluma
Canıma, tek gözağrıma
Kefenine sarılmak mıydı nasip bana,
Onu kendi ellerimle gömmek toprağa.

Ah oğlum, yiğidim, helâl olsun
Bu vatan uğruna herşeyim
Senin kanın, bayrağımıza renk olsun,
Şimdi dünyada sensizim...”

Kendini avutmak istiyorsun
Avunmak neye yarar?
Ana yüreği bu, yanar,
Göz yaşı bu, sel olup akar.

Resmi her gece koynunda
Dargınsın uykulara
Senin kalbinse oğlunla
Kara toprağın altında.

Gözyaşların dinmez, durmaz,
Kalbin tek ifadesi başkaları anlamaz
İnsana kimse ana gibi yanmaz
Eski anılar uslu durmaz...

Cehennemi yaşıyorsun yeryüzünde
Yanıp kavruluyorsun acı alevlerinde
Ben olmalıydım onun yerinde diyorsun
Neye yarar? Can bedenden çıktıkı bi' kere ağlıyorsun...

İsmet İsmail (Haskovo/Bulgaristan)

1981 yılında Bulgaristan'ın Haskovo ili Karagözler (Çernoöçene) ilçesinde doğdu. Yüksek öğrenimini Varna Özgür Üniversitesi İletişim Bölümünde tamamladı. Kırcaali'de Nov Jivot ve Yeni Hayat gazetelerinde çalıştı. Halen Çernoöçene /Karagözler/ Belediyesinde görev yapmaktadır.

Rüya ve Gerçek

İster beyaz kefen ile örtmeyin Beni,
 İsterseniz gömmeyin kara toprağa...
 O, Beni hayatta bin kez öldürdü,
 Bir bilseniz kaç kez Beni toprağa gömdü.
 Geceler vardı, herkezin mışıl mışıl uyuduğu geceler,
 Tatlı rüyalar gördüğü geceler.
 Fakat, sadece biri vardı sabahlara dek uyanık,
 Dilekler tutuyordu yanık yanık...
 İster rahmet duaları okumayın ardımdan,
 O, Beni kaç kez dualar ile bıraktı yapayalnız!
 Sadece Tanrım kaldı kaç kez Beni anlayan,
 Gecelerdeki haykırışlarımı sadece yıldızlar duydu...
 Köpeklerin uğultuları eşlik etti çoğu kez Bana,
 Fakat, O yıldız ki hep suskun durdu!!!
 Yanan yüreğimi soğuk ışıklarıyla dondurdu!...
 Nerede bir ses duysam yanıma yaklaşan,
 Hep Senin sesin diye heyecanlandım.

Karınca ayaklarının sesini duydum çoğu kez,
 Arıların vızıltısını takip ettim yalnızlıkta.
 İsmi yazdım hançer ile - taşlara, ağaçlara, göklere...
 Kazıdım ismini beynime, anılarıma, umutlarıma!!!
 Sonra hançeri batırdım umutla dolu kalbime!...
 Ne acı hissettim, ne de korku!
 "Ben bir ruyaydım sabah oldu," dedin,
 Fakat, Ben hayalinle hiç uyuyamadım ki!
 Şimdi artık uyumaktan,
 Ruya görmekten korkuyorum,
 Sabah olmaktan değil,
 Senin ruya kalmandan korkuyorum!
 Anlamamışsın arkadaşım, sana hissettiklerimi,
 Ruyadakini değil, gerçektekini sevdiğimi.

Her Şeyde Sen

Bugün bir şiir yazacaktım,
Şöyle yaşamın anlamına dahil.
Birden Sen geldin aklıma,
Sonra yaşamak birden Sen oluverdin!

Vazgeçtim ve bir kitap aldım elime,
Dünyadaki kutsal inançları anlatan.
Birden Sen geldin aklıma,
Sonra Benim kutsal kitabım Sen oluverdin!

Televizyonu saldım, şöyle Rumeli türkülerinden,
Her defasında sözlerine eşlik ettiklerimden!
Birden Sen geldin aklıma,
Sonra Benim Rumeli türkülerim Sen oluverdin!

Bir de göz yaşlarımı sildim,
Sırf erkekler ağlamaz dediklerinden!
Birden Sen geldin aklıma,
Sonra Benim gözyaşlarım oluverdin!

Doğu Rodoplarda Köy Hâlleri

Kapıları kilitli, pencereleri kırık,
Yıllardır yalnızlığa terkedilmiş bir sanık!
Burada köpekler havlamasını, kediler miyavlamasını,
Bir de unutmuş gidenler mezardaki atasını!

Yıllardır meyvaları toplanmamış dut ağacının,
Belen kahvesinde kahve yudumlanmamış ormancının!
Aşıklar su içmemiş köy pınarından,
Çocuklar geçmemiş virane sokaklarından!

Burada halk susuzluktan yakarmıyor,
Avrupa'ya girdik ne oldu, demiyor!
Köy okulunda çocuk, göklere çekilmiş bayrak yok!
Siyasetçiden, Belediyeden, Muhtardan şikayet yok,

Evlerin duvarları olmuş yarım yamalak,
Çatılar çökmüş, ağaçlar salmış dal budak!
Köy patekalarını çahılar kaplamış,
Caminin minaresi çöktan yıkılmış!

Gurbetten Son Mektubumu Götür Güneşim

Dur biraz, memleketlere uğrayan Güneş,
Varamadığım diyarımdan geçen Güneş.
Odamda bir mektup olacak iki sayfa hatıralarımla,
Yaprakları sararmış ve yıpranmış, geçen yıllardan...

Salıver onu rüzgara, geçtiğinde bizim diyarlardan!
Bir ana gözü yaşlı haber bekliyor oğlundan!
Bir ana olacak. Gözü yollarda,
Derin bir acı mesken tutmuş bağrında...

Bir baba olacak meyhanelerde,
Gönlü acıda, kalbi dertlerde...
Oğul dedikçe gizlice ağlayan,
Usanmadan karış karış oğul arayan...

Salıver onlara yaprakları sararmış mektubu,
Gurbet şehidinin son mektubudur bu.
Anam gözü yaşlı okusun,
Babam beni aramasın, artık dursun...

Kadriye Cesur (İstanbul/Türkiye)

1968 yılında Bulgaristan'ın Mestanlı kasabasında doğdu. Plovdiv Paisiy Hilendarski Üniversitesi'nin Okulöncesi Pedagoji ve Şumen Episkop Konstantin Preslavski Üniversitesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı Bölümlerinden mezun oldu. 1990 yılında Türkiye'ye yerleşti. Yüksek Lisansını İstanbul Üniversitesi Rus Dili ve Edebiyatı Bölümünde yaptı. Halen İstanbul'da MEB'a bağlı bir okulda öğretmen olarak görev yapmaktadır. Edebiyat çalışmaları Semender, Yeni Biçem, Varlık, Mozaik, Altamira, Adam Sanat, Eşik Cini vb. dergilerde yayımlandı. Türkçeden Bulgarcaya başta Hilmi Yavuz olmak üzere, bir çok şair ve yazardan şiir ve öykü kitapları çevirdi.

Rumeli'de Gündönümü

ben ki sevda yanlısıyım:
ince zamanların sivri uçlu öfkesini
gömmeliyim sancının alt katlarına
sorgulamadan
pırlanta değerinde birkaç saati
bayram temizliği sonrasını
gözlerimin

inanmayabilirim hala ve inatla
okunmuş gazete diyenlere
gökyüzü, vatan ve aşk için

kardelenin açısına yakın durur
acıları benim boyumun
onmaz biçimde bükükse de boynum
sevda yanlısıyım büsbütün

Aslandişi

I.

ben hep iyi başlarım
ve hiç iyi bitiremem
bir esintiyle ayrılır
yollarım benden
uçurum derler
ama değildir-
binlerce ben
dağılır evrene
benden...

II.

ve alınmayınca güzel çiçekler
hanesine
rüzgarın gönlünü çeldi
sonsuz kılmak için an'ı
doyumsuzca
kollarında

Hüzün Tohumu

Güneşte eriyen taş plaklarla
Aynı sancıyı yaşar
Koyu diplerin narında demlemiştir sesini
Beklerken
Kendisini
Su yüzüne
Çıkaracak taşı.

Daraltmıştır içini uzun uzun
Sıgdırmak için kasvetine
Sonra sığ bakışlarına balıkların.
Yakını olmuştur yosun ve
Yağmayan yeşili göklerin.

Görev gibidir artık sığınışı
Yalnızlığının ücra köşelerine.
Gramofon iğnesinden sızar
Edith Piaf'ın sesine de...

KISA ŞİİRLER / DAMLALAR

Bor

Bor'un pazarı geçince
Niğde yolu uzar gözümde
Gidemem ben Niğdelere -
Kaç Bor pazarı kaçırdım bilir misiniz...

Gelincik

tomurcuklarla mayınlı tarlada
tek kıvılcım-
yangın imi
yağmur nerede?

Mercanka Kapaklı (Beşalma/Gagauz Yeri)

1951 yılında Gagauz Yeri Beşalma'da doğdu. İlkokulda ana dilinde eğitim gördü. 1977 yılında Belç kasabasında A.Russo Enstitüsünü bitirdi. Uzun yıllar doğdu köyde öğretmenlik yaptı. 2005'den bu yana D. Karaçoban'ın adına yapılan müzede uzman olarak görev yapmaktadır. Yayımlanmış şiir kitabı: "Baht Nazı." Gagauz Yazarlar Birliği üyesidir.

Muskanda Pelin Olsun

Duuma yerin Bucaksa,
Önündä yol uzaksa,
Muskanda pelin olsun -
Ana vatana koksun.
Var sa şüpän kökler'nä,
Danış sözsüz pelinä, -
Sessiz dedä kuvedi
Bu otta kaybelmedi.
Basma adetlerini -
İçinä çek pelini.
Fasil acı onda dat, -
Kırcı ruha tek imdat.

Çin Sabaa

Solêêr yılızlık
 Üüsek Göklerdä,
 Olêr aydınlık
 Uyanan Yerdä.
 Uzakta duuan,
 Gün üzü duruk,
 Kalkınêr duman,
 Vakıdı duyup.
 Dallarda kuşlar
 Uyku semesi,
 Artık, bulmuşlar
 Dolaşık sesi.
 Eşillik çiidä
 Doymêêr yıkanmaa.
 Sakınêr küüdä
 Şamata kalkmaa.
 Ayoz vakıtta,
 Olmalı, günaa
 Gerilip patta,
 Raath uyumaa.

Kış Aazı

Dışarda te kış aazı,
 Dünnäâ bekleer ayazı.
 Poyraz lüzgeri keskin,
 Çalkanmaz kırdä ekin:
 Tavlı mera sürülü
 Bekleer derin kürtünü.
 Aaçlar yapraanı attı,
 Ap-açıp tabiatı.
 Dalda kaldı salt güven,
 Yıstımaz, artık, üülen.
 Salt mercanka şıralı
 Başçamda düzer halı.

İlkyaz Hali

Çiçek ayı ilkyazın
Daadêr hereri nazi.
Kıştaki bıkp zeetâ,
Cıkêr mal selemetâ.
Tıkêêr eşil taazelik,
İlin kuşku şüpelik.
Akıl sersemli tatlı
Ürek duyguda atlı.
Toomrukta türlü döllâr,
Esirerlâr bülbüllâr.
Ay aydın maavi gecä -
Kutluk diil sade gencä...

Raatsızlık

Çok kerä pek aar geler,
Canıma aarêêrim er.
Sızlêêr yorgun fikirim,
Sapléêr sıkça can erim.
Tıkêr saklı şüpelâr, -
Bitkisiz hacı işlâr.
Hepsi - dolaşık yumak,
Kendimnân yok annaşmak.
Sındırêr hep fenalık,
Çöker bana karannık.
Ama hasta içimdä,
Yaşêêr umut derindä.
Ölä titsi havada
Gün şılêêr bulutlarda.

Mokanu Elena (Çeşmeköy/Gagauz Yeri)

1991 yılında Valkaneş dolayının Çeşmeköyünde doğdu. Komrat Devlet Üniversitesinde eğitim görmekte ve Gagauz Televiz-yonunda çalışmaktadır. Meras Cümle Topluluğunca düzenlenen şiir ve hikâye yarışmalarında ödüller kazandı. Şiirleri “Türkenmâz Umut Kaynaa” (2009) ve “Akar Sel Gücü’ antolojilerinde (2013) yayımlandı.

Olsun Ölä!

Olsun ölä, ani gördüynän bän seni
Aramızda ateş çaksın!!!
Olsun ölä, ani tuttuynan elini,
Gök denizi kıskançlıktan karalansın!
Olsun ölä, ani dattıynan o girgin bakışını,
İlin-ilin canım yıldızlara kalksın!
Yollarımız karşı gelip, ko dolaşsın,
Ecelimiz bizi peşkirlän baalasın!
Çöktüynän karannık, cannarımız ko urulsun,
Kahır bizä bir kıpımı satsın!
Olsun ölä, ani sevda kendi içkisindä
Acıylan tatlıyı karıştırısın!

Yıllar Geçerlär

Yıllar sürü gibi geçerlär,
 Duruklanıp biraz gölgedä,
 Sular gibi, hızlı giderlär...
 Brakêrlar tuz kalibimdä.
 Yıllar bişey verip, alêrlar
 Hem kısmeti, hem zorları.
 Cannar sevdinän da aalêrlar...
 Ecel çizer kararları.
 Yıllar toplêêrlar hem daadêrlar
 Devletleri, bayırları,
 Da sadece kumnar kalêrlar,
 Sayıp sonsuz asirleri.
 Biz kimiz? Sadece gölgäyiz.
 Geleriz güneşä bakmaa.
 Deniz üzündä bir dalgayız-
 Geleriz, neetlenip kalmaa...

Halkıma Dua

Kaldı toloka kırların,
 Kaldın yalnız kahırlara,
 Senin girgin uşakların
 İzmet ederlär çıraklaa.
 Senin adın kaldı salt ses.
 Afet, ani bölä oldu!
 Oldukça bütündän serbest,
 Halkın çiçek gibi soldu.
 Ariflerin iraklarda
 Satêrlar can şırasını
 Kuvelilêrlar sa barlarda
 Harcêêrlar halk parasını.
 Neya biz etiştik, ya bak!!!
 Ana ödünç ekmek alêr,
 Sokaklarda yaşlı, uşak
 Yalmızlıktan bulamêr er.
 Boşa döner dermennerin,
 Baalar dolu pak pıtırak,
 Lüzgâr eski perdeleri
 Keser nicä makaz yapraa.
 Vatan, canım, diril, uyan.
 Aç ilkyaza tokatları.
 Suuk bakışa versänä can.
 Cana kısmet kanatları.

Sevgi Hatırına

Kara göktä iki yıldız,
 İki kırlangaç havada
 İkisindä dä bir dipsiz,
 Dipsiz duygu var -büük sevda.
 Onnar uçêrlar düşlerdä,
 Hem dä yaşêêrlar cennettä,
 Da salt tennâr kalêr erdä.
 Ama garip kalplâr zeettä...
 Onnar şilêêrlar göklerdeä.
 Ak şafk- nişan büük sevgidän...
 Da ne başka lâázım zeedä,
 Açan var o, hem varsın sän? !

Rıdvan Canım (Edirne/Türkiye)

1955 yılında Edirne'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini Edirne'de tamamladı. Erzurum Atatürk Ü. Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. 1987'de uzman, 1992'de edebiyat doktoru oldu. Uzun yıllar Erzurum Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Türkçe bölümünde doçent olarak görev yapan Canım, 1 Eylül 2013 tarihinden itibaren doğup büyüdüğü kent Edirne'de Trakya Üniveristesi'nde göreve başladı. TYB Erzurum şubesi başkanlığı yaptı. Şiir, araştırma, inceleme, antoloji, gezi alanlarında yirmiyi aşkın kitabı ve bir çok ödülü bulunan şairin yayımlanmış şiir kitapları: 'Yağmur Şarkıları' (1999), 'Suların Ötesi' (2007).

Sen Gideli

Aşk derdiyle bil ki hâllerim perîşân oldu sen gideli
Ayrılık acısıyla yüreğim, kan-revân olsun sen gideli

Gül yüzünden ben, güller toplamışken şu âlemde
Nice günler var ki gülistânım vîrân oldu sen gideli

Gönül bu derdi çekmekten âciz, sen zulümden yorgun
Bak ki bu yaraya hangi ilâç dermân oldu sen gideli

Şimden geri sensiz baharlarım yaz, hazânım kıstır yâr
Her gelen gün bana hasret dolu zindân oldu sen gideli

Gözlerinden gül devşirirken seher vakitlerinde ben
Âh gönül yurdum dikenlerle perîşân oldu sen gideli

Dirne ve duy feryadımı ey gül, bu son bahârımdır
Gönül bir bülbül, evim külbe-i ahzân oldu sen gideli

Âhımdan karardı geceler, söndü semâda yıldızlar
Uçtu gözlerimden hayâlin, nice devrân oldu sen gideli

Bilirim ey cân, ölsem de kurtuluş yok bu dert elinden
Âh, dünyâda delilik bana nâm ü nişân oldu sen gideli

Suların Ötesi

Bir yanı Mecnun'dur kıyılarımların
bir yanı Leylâ
yokluğundur yankılanan suların ötesinde her gece
her gece dokuz yerimden vurular beni yâr
kanatlanmış atlar gibi geçerim
rüyalarından...

Hesaba çekilirim geceler boyu sonra
gözlerinin karasından
bilmezler dâra çekildiğimi saçlarında bin kez
sonra kenâra çekildiğimi
bilmezler
esmer bir ateş var içinde ey ölü nedir bu derler
leylâ derim, gözlerin diyemem
diyemem...

Suların ötesinde bir esmer gül açar akşamları
adı leylâ, rengi leylâ, kokusu leylâ
o yüzden siyahlar giyinirim hep ben
saçlarımı o yüzden tarayamam
siyaha müptelâ oluşum ondandır
ondandır dalgın dalgın bakışım sulara
bilmez misin
semâyâ bakıp bakıp ağlayışım
ondandır...

Göz Gazeli

Dalından koparılmış taze birer karanfildir gözlerin
Bir tatlı hüznün ve sahilsiz bir denizdir gözlerin

En deli yağmurlarla gelen bir bahar mevsiminde
Rengârenk çiçeklerle bezenmiş bâdemdir gözlerin

Umut iklimlerine sevinçle kanat açarken bütün kuşlar
Annesini kaybetmiş bir yavru pelikandır gözlerin

Hasretin en dayanılmaz ateşlerine düştüğüm o günde
Bana hayat veren pınar ve serin bir gölgedir gözlerin

Ve en güzel baharlarda saçalrıma akr yağarken şimdi
Gönül hânemi virân eyleyen bir hârâmîdir gözlerin

Kim demiş şefkati yok hem merhametsizdir diye
Âh, yavrusuna keder emziren bir annedir gözlerin

Yakub gibi Yusuf'unu hasretle beklerken ben
Bir gece yarısı ansızın çıkıp gelen eceldir gözlerin

Ayıışığında Gözlerin

Bir gün en olmadık bir anda
bir taş atarsan eğer / ya da bir gül
içimin en derin kuyularına
ve bir ay düşürürsen ansızın
gönlümün en durgun sularına
gözlerin kadar güzel
bil ki delirmenin vakti gelmiştir

Ayıışığında gözlerin
inan ki kanadının her telinde bin hüznün
ayakları kınalı ürkek bir güversindir
ve ağzı mühürlü papağanlar
imrenirler oysa sana
hal diliyle söyleyince gözlerin
en hüznü şarkılarını...

Ashında benim türkümdür
bizim türkümüzdür
gözlerinin söylediği bilir misin
ve en hüznü bir Maraş akşamında
bir Karacaoğlan koşması kadar
dokunaklıdır
karadır
türkmendir
ayıışığında gözlerin

Sen geceyle gelen rahmet ve bereket
sen gözleri geceler kadar derin

ve sen soğukların bittiği gün
 avuçlarıma bırakıp gittiğin o ateş kadar
 sıcaktır nefesin
 mercandır parmakların ve bileklerin gümüş
 en içinden çıkılmaz mazmunlardır gözlerin
 sonra bir de
 dünyanın en güzel minyatürlerinden
 seçilmiş ceylanlardır
 ayışığında gözlerin...

Beni öldürmek vakti geldiğinde
 bir hintli gibi ateşlerde yak sonra
 yak ve küllerimi Ganj yerine
 gözlerinin en kutsal ırmaklarına savur
 istersen sürme diye gözlerine çek
 sen bilirsin
 ama bir dileğim olsun benim de senden
 en vahşi, en ürkek bir ceylan olsun
 ayışığında gözlerin...

Ve iki kaşımın ortasından derlenmiş
 acıların en kutsalını
 en mahremini sevgilerin
 ve parlarken kirpiklerinin ucunda
 iki damla iksir
 sana en deli şiirlerimi okuyacağım
 hem bunlar gibi değil
 ve dizlerine düşerken ben
 en güzel şarkılarını söyleyecek
 ayışığında o kara o hüznü o güzel gözlerin...

Sana Gelirken

Sana gelmeliyim
 geçip ayrılığın gül bahçesinden
 ateş kesilmeli damarlarımdaki kan
 gecenin en koyu karanlığında gelmeliyim sana
 göz gözü görmemeli
 dilimde şiirlerim olmalı bir de
 yüreğim papatya dolu kırlar
 öyle gelmeliyim sana...

Avuçlarımda umut dolu yarınlarla gelmeliyim sana
 başımda temmuz akşamları
 sonra bir yıldız kaymalı
 yüreğimin kuytu bir köşesinden
 bakılmaya doyum olmayan gözlerin olmalı bir de
 dolunay olmalı yüzün
 öyle gelmeliyim sana

Hasretin dağ gibi oturmalı yüreğime
 öyle gelmeliyim sana
 kimseler görmemeli yüzümü
 kimseler bilmemeli
 hafiften bir rüzgâr esmeli sana gelirken
 gözlerimde yalnızlık
 saçlarımda yıldızlar olmalı bir de
 inceden bir yağmur yağmalı sonra
 ve kavuştuğum gün sana
 yüreğimi avuçlarının tam ortasına koymalıyım
 kuru bir gül misâli
 öyle gelmeliyim sana

Acılarım elpençe divan durmalı karşımda
 uykuya dalmalı aşkı bilmeyenler
 dalıp gitmeliyim bir zaman
 mushaf gibi duvarlara astığım sûretlerine
 utanmalı geceler sonra
 gözlerinin karasından
 öyle gelmeliyim sana

Yangın panayırları kurmalıyım bir de
 yaşadığın şehrin meydanlarına
 âhımdan tutuşmalı yarasaların kanatları
 ardına bakmadan kaçmalı benden aşkı tanımayanlar
 bir sen kalmalısın yanımda, bir de hayâlin
 öyle gelmeliyim sana..

Sana geldiğimde sesimden değil
 gözlerimden değil
 gözlerimin altından tanimalısın beni
 boynumdaki ip izlerinden bir de
 biliyorum yakışmazdı bana
 darağaçlarını süsleyeemden gelmek kapına
 ama öylece gelmeliyim
 gelmeliyim ve sesinden öpmeliyim seni sonra
 işte öyle gelmeliyim sana..

Kıpkızıl güller getirmeliyim sana
 adı şiir olan
 aşkın kerbelâsı olmalı yüreğim
 kan olmalı sokaklar seni gördüğümde
 görür görmez
 bir 'âh' koymalıyım kaşlarının arasına
 cennetim olmalı gözlerin
 öyle gelmeliyim sana..

Sol yanından ne haber deme bana sakın
 bir aynadır şimdi yokluğun cebimde
 bakıp bakıp delirdiğim
 hergün
 bir bilinmeyene gitmek hazırlığı yüreğimde
 rüyalarımda yağmur yüzlü dervişler
 boynumda sensizlik yaftası
 ellerimde gül ve karanfil kokuları
 kessem şiir olacak bileklerimden
 kesmesem sen
 kalmadı yanacak yerim gayrı

sana mâlumdur elbet
dokunsalar değil
artık dokunmasalar da ağlıyorum yâr

İşte böyle gelmeliyim gelirsem sana
ve ciğer kanım olmalı sana sunduğum güller
bir sen kalmalısın
sevdâ nöbetlerimden geriye
bir sen
sonra cennet kokuları gelmeli uzaklardan kokun gelmeli
bir de
yeşil kanatlı yağmur kuşları olmalı omuzlarımda
ellerimde yokluğun
hasretin heybemde
bir de şiirlerim yüreğimde
öyle gelmeliyim sana..

Rüstem Aziz (Varna/Bulgaristan)

1944 yılında Bulgaristan Kırcaali'de doğdu. 1987 yılından bu yana Varna'da yaşamakta olup Moskova Üniversitesi Felsefe bölümü ve Sofya Üniversitesi Türkoloji bölümü mezunudur. Uzun yıllar üniversite öğretim üyeliği ve Bulgar Radyo Televizyon Kurumu Varna Baş Editör Muavinliği yaptı. İlk şiirleri, ardından ilk öyküleri 1970'lerde, Kırcaali'de çıkan Nov Jivot / Yeni Hayat gazetesinde ve Sofya'da yayımlanan Yeni Hayat dergisinde basıldı. Daha sonra kimi şiirleri iki şiir antolojisine alınmış ve son yıllarda şiiri Şumnu'da çıkan Mozaik dergisinde ve tüm Balkanlara yönelik olarak yayımlanan Balkan Tüküsü dergilerinde basıldı. Varna Sabahattin Ali Halk Kültürevi kurucu başkanı, Türk Kültür Derneği kurucu sekreteri, Deliorman Edebiyat Derneği yönetim kurulu üyesi ve Bulgaristan Gazeteciler Birliği üyesidir.

Nasip Eyle

Gözlerimi Türkçe açtım
Türkçem benim ilk aşkı
Türkçe ömür nasip eyle
Ben kuluna ya tanrım!

Rüyalarım, hayallerim
Kavgalarım, sevgilerim
Türkçe olsun nasip eyle
Şu kuluna ulu tanrım!

Türkçem savaşımın hedefi
Türkçem Türklüğümün temeli
Türkçe ölmek nasip eyle
Şu kuluna yüce tanrım!

Sensiz

Bindim işte dumanlı pamuk kanatlarına anılarımın,
Süzülüyorum üzerinden yılların birer birer.
Ve yanan kızıl laleler gibi parlıyor üstünde karın,
Renkli rüyalar deryası saçlarından kalan izler...

Yüzünde ellerinin gölgesi dolaşiyor hala hafifçe.
Sesin var hala uzak sahillerinde kalbimin.
Ve yıldızlar titreşerek birer mum gibi sönünce,
Aydınlatır içimi iki mavi ışık gözlerin...

Hasret

Aç bir kurt homurdanıyor bende bu gece,
Yüreğe dert yağıyor sanki.
Bütün çiçekler renklerini kaybedince,
Koşmak geliyor içimden sana sevgili.

Teselli yağacak bulutlardan ipince,
Yolacağım saçlarını gamın kederin.
Yelken açacak hasret gemisi hafifçe,
Kavuşursak birbirimize sevgili.

Bosna Yarası

Lapa lapa kar yağıyor dışarıda,
Telgraf tellerinde pamuk yüklü beyazlık.
Ne yüzler gergin, ne çatıklık kaşlarda,
Sanki dünya boydan boya rahatlık.

Lapa lapa kar yağıyor dışarıda,
Telgraf telleri acı haber yüklü, ağladık.
Ve yüzler gergin, ve çatıklık kaşlarda,
Sanki dünya boydan boya karanlık.

Lapa lapa kar yağıyor dışarıda.
Lapa lapa dert yağıyor Bosnada.
Lapa lapa yağın kar eriyip gidecek.
Lapa lapa yağın dert ne vakit bitecek?

Ebediyen süren bir şey yok şu dünyada,
Yaradanın verdiği kutsal hayattan başka.
İlle bir gün kuşlar ötecek yine Bosnada.
Ama bunda bir ders var kardeş sana da!

Dıştan yarana uzanan parmağı gör.
Ya yararı sar, ya o parmağı kır.
O yara bizim, hepimizin yarası.
O parmaksa hepimizin düşmanı.

Lapa lapa kar yağıyor dışarıda,
Telgraf tellerinde pamuk yüklü beyazlık.
Ne yüzler gergin, ne çatıklık kaşlarda,
Sanki dünya boydan boya rahatlık.

Sevkan Tahsinoğlu (İskeçe/Yunanistan)

1972 yılında Yunanistan Batı Trakya İskeçe'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini İskeçe'de tamamladı. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Psikoloji bölümünü bitirdi. Hâlen İskeçe'de öğretmenlik yapmakta ve Balkan Türküsü dergisi İskeçe temsilciliğini yürütmektedir. Şiir ve denemeleri değişik edebiyat dergileri ve gazetelerde yayımlandı.

Yüreğimin Sesi

Bir kavgadır burada hayatımız
 Ekmek kavgasından
 Benlik kavgasına uzanan
 Ayşe kızla birlikte
 Tütün tarlalarında yeşerip
 Pastal pastal saçaklara taşınan
 Bir kavgadır hayatımız
 Ümitlerde direnen
 Her gerçekte yok olup biten
 Bir kavgadır burada hayatımız
 Ekmek kavgasından
 Benlik kavgasına uzanan
 Doğan her sabahta
 İnşaat işçisi Hasan Ağbinin
 Tuğla üstüne tuğla koyduğu
 Harcın yerine gençliğini yoğurduğu
 Bir kavgadır hayatımız
 Gün be gün bizi sömüren
 Her gerçekte yok olup giden
 Bir kavgadır burada hayatımız
 Ekmek kavgasından
 Benlik kavgasına uzanan
 Yaptığımız işten konuştuğumuz dile
 İnandığımız fikre
 Saygı duyulmayan
 Hakkı verilmeyen bir azınlığız biz
 Bir kavgadır hayatımız
 Ve Biz her kavgada can bulanlarımız

Örülen Duvar

Yıl bindokuzyüzdoksandokuz
 Gerçekler, bindokuzyüzdoksandokuz kere
 Tekrarlanmakta,
 Bindokuzyüzdoksandokuz kere
 Yüzümüze çarpmakta gerçekler.
 İkibine bir kala,
 Barış çağrısı yapanların karşısında
 Bir duvar örülmekte,
 Sevgiden yoksun bir duvar...

Yıl bindokuzyüzdoksandokuz
 Orada çok uzakta,
 Burada yanibaşımızda,
 Kızıl çığlığı savaşın,
 Kosova'da,
 İnsanların taa içinde,
 Bir duvar örüyor sessizce
 Ve de sinsî, ikiyüzlü.
 Ümitler, gelecek, yaşam,
 O duvarın arkasında

Yıl bindokuzyüzdoksandokuz
Sanki,
Tüm dünyada iyi gitmeyen
Bir şeyler var.
Madalyonun bir yüzünde insancıklar,
Diğerinde çıkar kavgası var.
Örülen duvarların arkasında,
Gülmeyi bilmeyen çocuklarımız var.

Yıl bindokuzyüzdoksandokuz
Bir duvar örülmekte gün be gün.
İçimize sinmeyen,
Sevemediğimiz,
Alışamadığımız,
Hiç istemediğimiz bir duvar.
Bize sorulmadan örülen,
Geçit vermeyen insanlığa...

Yıl bindokuzyüzdoksandokuz
Anlatılacak gibi değil acılarımız.
Fakat biz, yine, aynı kararlılıkla,
Duvarların örüldüğü yerde değil,
Yıkıldığı yerdeyiz.
Dün, Çeçenistan'da, Bosna Hersek'te,
Bu gün Kosova'da,
Yarın kimbilir neredeyiz?

Batı Trakya

Bazı geceler senden ayrı kalıyorum
Kendimi o kadar kötü hissediyorum ki o zaman
Sanki ben hainmişim gibi
Sana ihanet etmişim gibi
Seni yalnız bırakmışım gibi
Sana hiç dönmeyecekmişim gibi
Üzülüyor, kahroluyorum...

Sonra bir de bakıyorum
Sen benim canımda kanımdasın
Doğuştan sevdalın oluşum
Bu yüzden yani.
Bu yüzden
Senden gidip gidip
Sana geri dönmelerim
Hep senin adımı dilime dolayışım
Her fırsatta seni sarıp, sarmalayışım.
Hiç ayrılmayacakmış gibi seni kucaklayışım
Bu yüzden

Faint, illegible text on the left page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text on the right page, possibly bleed-through from the reverse side.

Ben Kadınım

Ben kadınım
İnsan
Ne küçük bir kız çocuğu
Ne tatlı bir bayan
Ne de yolun ortasındaki karı
Değilim.
Nerden gideceğimi
Ben çok iyi bilirim.

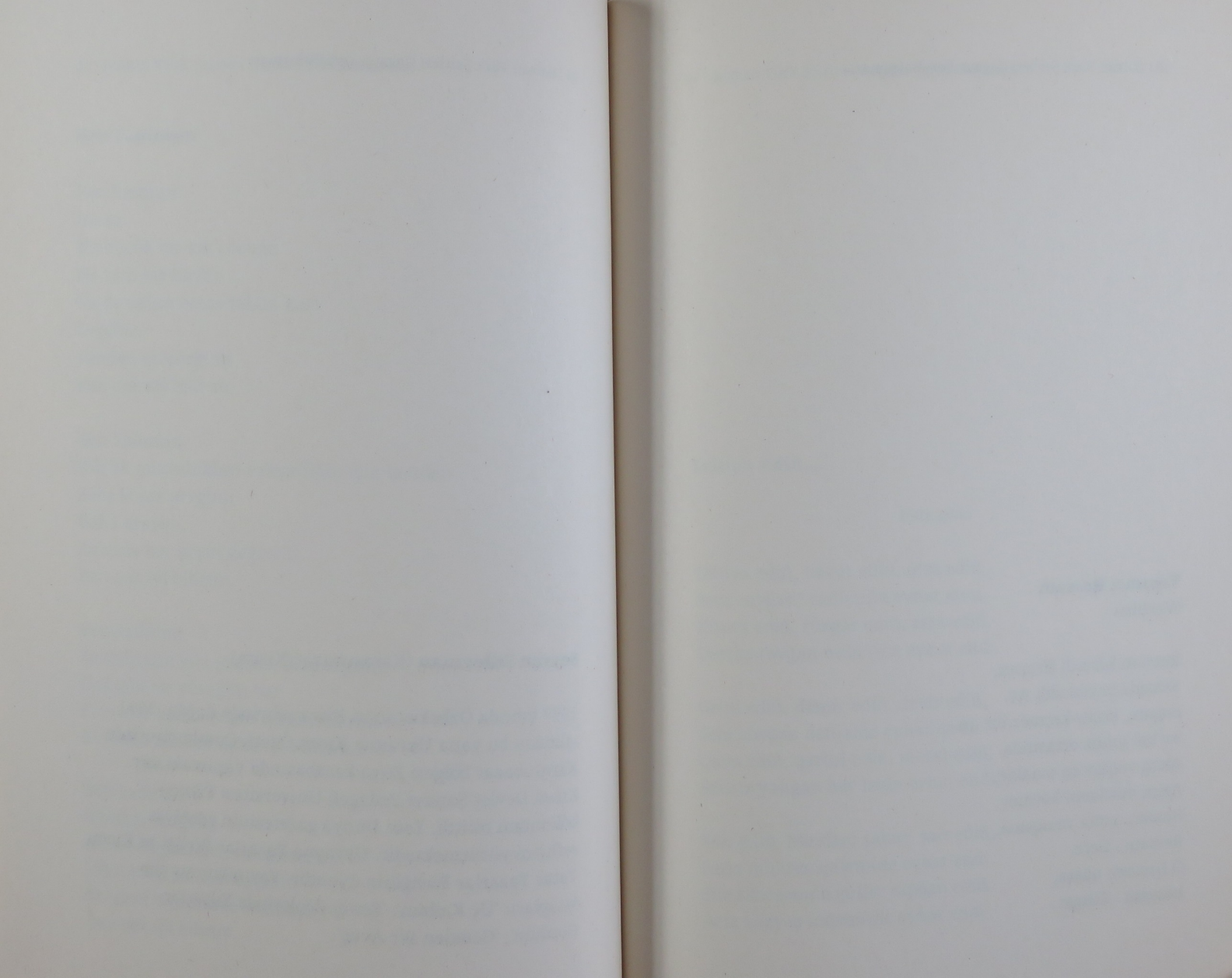
Ben kadınım
Küçük mutlulukları esirgediğin için benden
Zora koşar sevgimi
Paha ararım.
Ashında her şeyin değerini
Ben çok iyi bilirim.

Ben kadınım
Zannettiğin gibi güçsüz, aciz değilim
Dağ gibi bir yüreğim var
Deryalar kadar engin düşüncelerim.
Kendimi senden daha iyi bilirim.

Ben kadınım
Gönlüm sevgime
Aklım düşünceme yol gösterir.
Gözü kara bir aşık değilim
Sevgimi düşünüme katmayı
Ben çok iyi bilirim.

Seyran Süleyman (Karasubazar/Kırım)

1977 yılında Özbekistan'ın Kuva şehrinde doğdu. 1991 yılından bu yana Ukrayna Kırım Özerk Cumhuriyetinin Karasubazar bölgesi Zuya kasabasında yaşamaktadır. Kırım Devlet Sanayi-Pedagoji Üniversitesi Filoloji bölümünü bitirdi. Yeni Dünya gazetesinin edebiyat şefliğini yürütmektedir. Ukrayna Yazarlar Birliği ve Kırım Tatar Yazarlar Birliğinin üyesidir. Yayımlanmış şiir kitapları: 'Uç Kalbim', 'Senin Gözlerinde Yıldızlar Gördüm', 'Cemden Bir Avuç'.

Tılsımcı Ressam

(Verlibr)

Ressam köterdi fırçasın,
Semada peyda oldı Ay.
Baqam, keçer-keçmez bir an -
Ay biñ yıldız ortasında.
Alem yuqlay şu maalde,
Alem mücizeni körmey.
Ressam buña yazıqsına,
Ressam - Gece.
O fırçasını uzata,
Ressam - Künge...

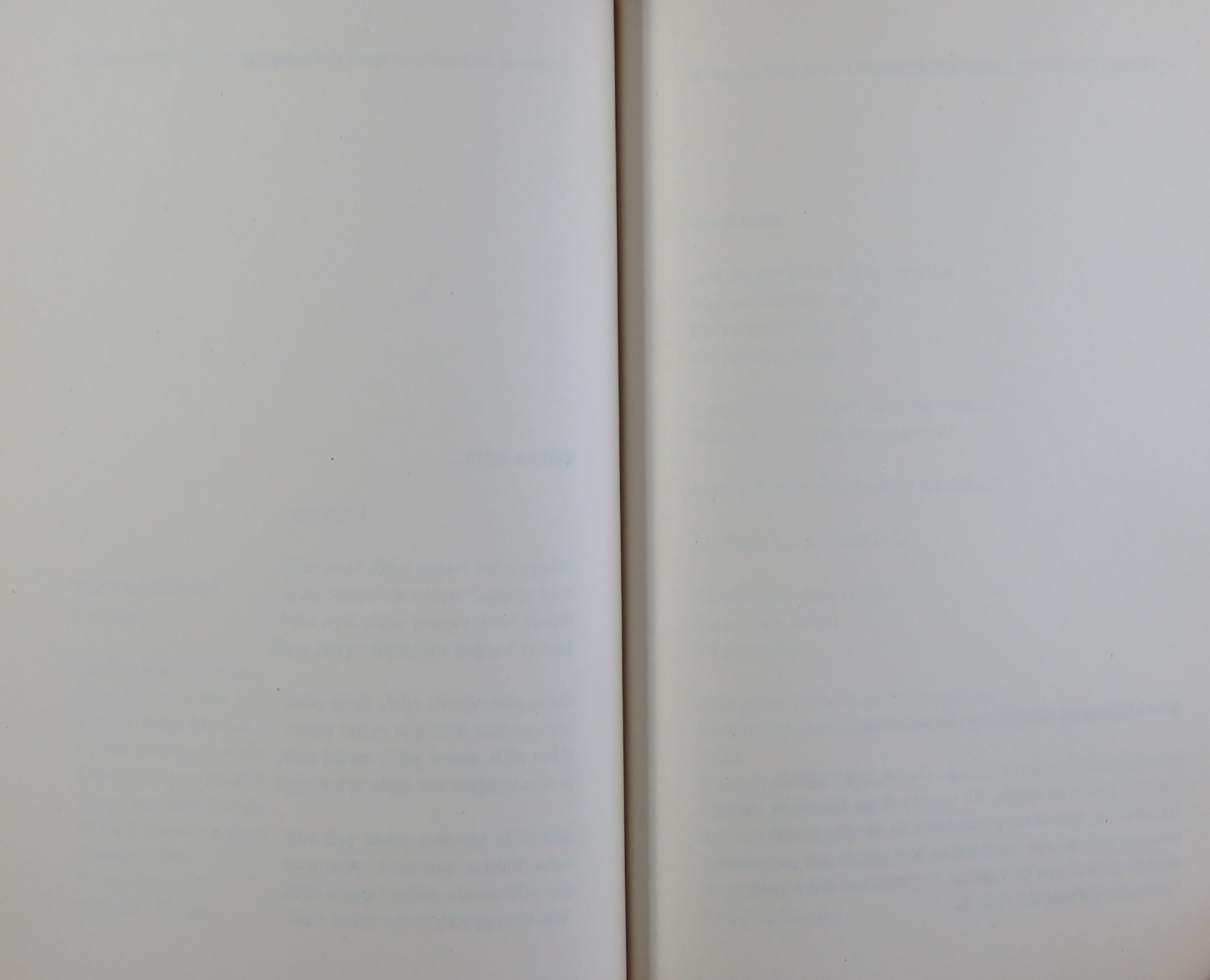
Dünya Ediñ...

Ustazıma

Dünya ediñ, hayat ediñ, feza ediñ,
Seni coyğan* milletiñe eyhat endi.
Küneş ediñ, rüzgâr ediñ, ziya ediñ,
Dertke toyğan milletiñe eyhat endi.

Gemi ediñ, demir ediñ, devir ediñ,
Seni coyğan deñiziñe eyhat endi.
Qaya ediñ, qartal ediñ, meşal ediñ,
Sensiz yanğan her iziñe eyhat endi.

Şair ediñ, Mevlâm şahat, şair ediñ,
Saña muhtac qalemime eyhat endi.
Şiir sahrasında güller tapqan ediñ,
Aciz közyaş-nalemime eyhat endi.

Sibel Gülistan (Gümülcine/Yunanistan)

Gümülcineli bir ailenin çocuğu olarak 1983 yılında Türkiye Bursa'da doğdu. İlk ve ortaokulu Bursa'da, liseyi İstanbul'da, üniversiteyi Balıkesir'de okudu. Grafik tasarım eğitimi aldı. İlkokuldan beri şiir yazan şair uzun süredir Gümülcine'de yaşıyor. Yayımlanan şiir kitabı: "Adressiz Mektuplar" (2013).

Yaz Kızım

Savruluyor gökte bir avuç gölge
İrkiliyor ömrün yarısı
Bir yarımız bulut
Bir yarımız hasat

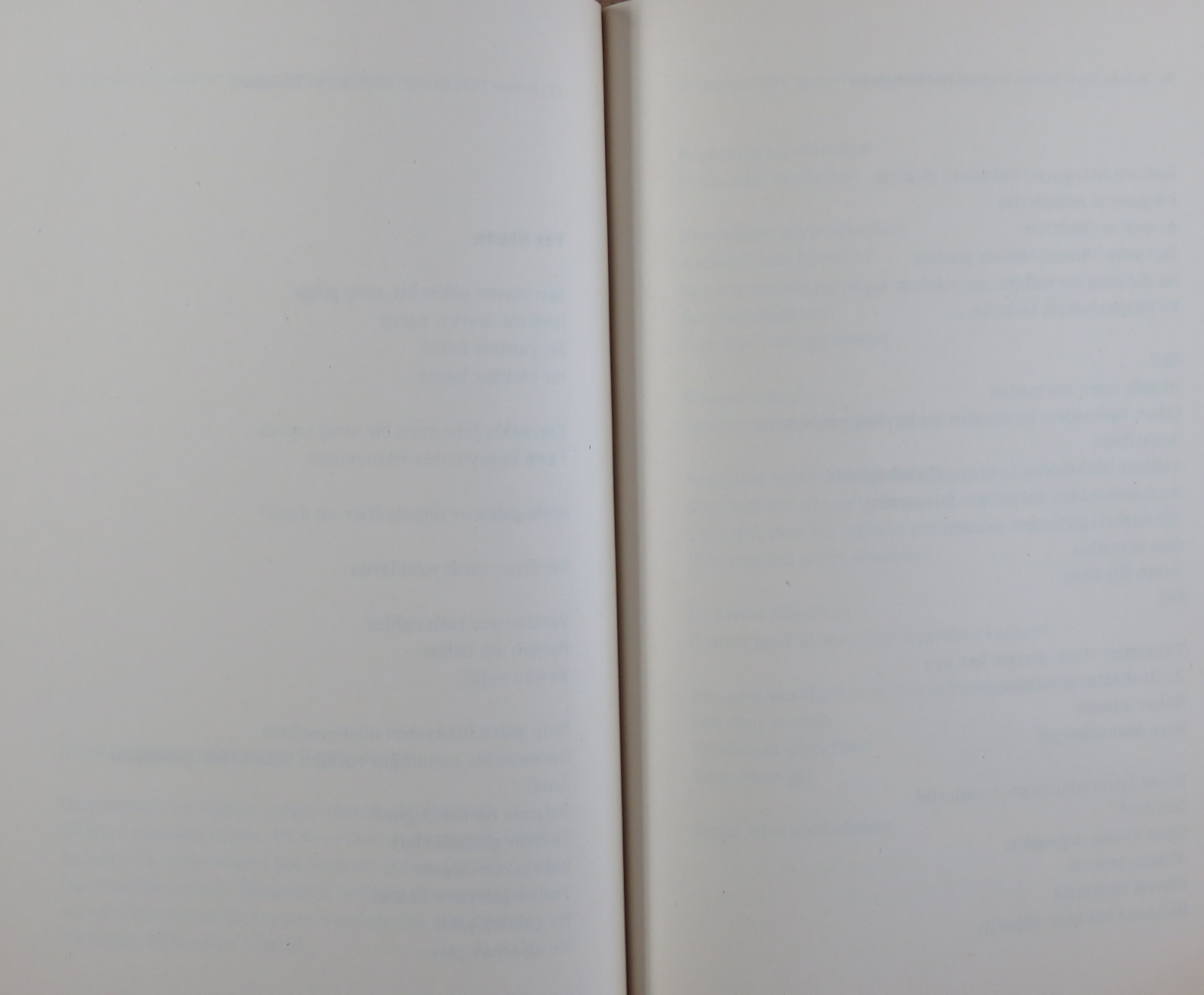
Kazmakla bitmeyen bir avuç toprak
Yazık ki saymakla bitmeyecek

Söyle gidenler dönmediler mi daha?

Bir diyar vardı uzaklarda

Yaralanıyor tüm ruhlar
Barşın adı bahar
Ve gün eylül

Bitip giden hikâyeleri düşünmelisin
Gücenmekle yanıldığın varlığın tükenirken günbegün
Anlat
Zulanda ne var bugün?
Titriyor gözbebekleri
Bakmaktan biçare
Yarına giderken saatler
Ne gülmek çare
Ne ağlamak çare

Sevdam utangaçtır bakamaz yüzüne
 Yorgundur sebeplerim
 Ayıptır sevmelerim
 Ben sana ölmeye hüküm giydim
 Ne mahsun bir kalbim, ne mazlum kaderim,
 Ve bitmez benim kederim...

Gel!

Akşam ayazı vurmadan
 Odam üşümeden, konmadan bir baykuş pencere
 sensizlikte

Yağmur birikmeden kuytusunda sebeplerin
 Ay dokunmadan karanlığın hüzmesine,
 bir başkası girmeden usuma
 Gün ışımadan
 Yalan olmadan
 Gel

Takvimler ziyan geçiyor her aya
 Aylar dolanıyor bahara
 Bahar adındır
 Kışa dönmeden gel

Kısım kısım ufalanıyor ümitlerim
 Ben seni
 Güne hüznün değmeden
 Akşamı belirsiz
 Güneşi basiretsiz
 Bulutsuz havadan koparıp

Beyazlara sarmaladım
 Senin adın sevda'dır

Kim biliyor söyle sebepleri
 Kaderini kim bilebilir?
 Sen istemezsen
 Ben çağırılmazsam
 Gün bize nasıl gülebilir?

Kıssasa kıssas
 Seviyorum inadına gel

Beşiğinde ağlamaklı bir bebek
 Gün doğuyor akşamlarıma
 Çağırıyor beni bir çığlıkla gözlerin
 Okyanus mu senin gözlerin?

Cemreler düşerken
 İlıntını getir ki mevsime uyabilsin kaderim

Ben seni uzaklardan getirdim yüreğimin ta derinlerine
 Ben seni ansızın
 Koydumsa gözlerime
 Sıcacıkken gel

Senin adın sevdadandır...

Sahra

Bir yalan içinde terketti gözlerin beni
Ellerimde hala yosunların kokusu
Çehren gözlerimden yitik

Biçare yazmalarım buz kesmiş
Üşüyor tümcelerim
Yazmakla delirmek arası bir boşluk bırakmışsın bana
Kırgınlığım kendime bile kâr etmezken
Hangi sitem
Hangi yokluktan bahsetmeli sana...

Üşüyordu Sahra, içinde yitirmişlik, içinde yokluk
Kalubeladan kalma bir önsözdü ona bırakılan
Bir de ıssız bir dipnot
Kitabın tam ortasında boşluk

Islaktı yapraklar
Eziliyordu hikâyeleri

Düne döndü
Ağladı kirpikleri
Sayfaların safran sarısında kayboldu damlalar
Koyuldu acıları
Yazmakla tüketemedi kalemini
Ve elleri kırgın
Yazmakla tükenmedi yaşlar
Ve yüreği sürgün

Bugün acı verdi tüm çıplaklığıyla yaşamına
Korkuyordu Sahra
Kaybolacaktı yazdıklarının arasında
Düne dönük hasret
Bugünlük acıydı ona kalan

Gitmek koparırdı içinden tüm hayatları
Bakamadı ardından Sahra
Ona kalan yosunlardı tek hatıra
Kokladı avuçlarını
Büktü dudaklarını
Ölmek mi yoksa umutsuzluk mu daha büyük kederdi
Kekremsi tümcelerini koydu kenara
Zaman
Beş harfli koca bir zulüm
Hasret
Ona keza

Yıkanmamış tüm kadife yaprakları
bir bir topluyorum bugece gökyüzünden
Bugün tüm haziran güncelerimi astım iplere
Kuruttum yaşanılmış yoklukları
Bana binbir yanılmışlık içinden bir sebep bul
Bul ki tekrarlasın dudaklarım adımı
Yoksa bırak rehin parmaklarımı hücrenden
Yazılası hikâyeler var oluk oluk
Senle başlayıp senle biten tüm tümcelerden
sana sığırım

Ya doldur mürekkebi benliğine çık gel
Ya da bırak asılsın darağınca tüm şiiirler...

Mutluluk Bir Bebek

Umut kırıklıkları
Düş gerçekleriyle birleşince
Üç kurşun rast geliyor ömrün hedefine

Alabora olmuş tüm doğrular,
Absürt acımtrak ve sebepsiz yalanlar
hayra yoruluyor günbegün
Ve yorgun gece

Yine korkuyorum
Olmayacak olan her şeyden
Ve olabilecek tüm gerçeklikten

Dize dize sıralanıyor aklımda sebepler
Mutluluk bir bebek rüyalarımda
Uyuyor
Masum
Ve sessiz

Uyanırsam kaçmasından
Konuşursam uyanmasından korkuyorum

Öyle tatlı ki
Kucaklayamayacak kadar zor durumdayım

Zaman çıkarlı bir âmâ
Çarparak ilerliyor yaralarırna
Ve ilerledikçe büyüyor gözbebeklerim

Severken biten her güzel şey kadar en az
Ulaşılmadan vazgeçilen büyük bir mutluluk bu
Vardığında gerçek olduğuna inanamadığın
Ve hep geçip giden tüm kardeşleri gibi
Göçebe

Kınında tüm gözyaşları dil hançerinin,
Sevgi çemberinin
Hani
Konuşsan bozulacak
Sevsen nefret olup çözülecek
İşte bu yüzden mutluluk kaçıyor benden
Hep kahrır
Hep kahrır

Katre-i Mâtem

Hangi çıkmaz sokak yine bu?
Nerde tutsak oldu yüreğim?

Bir matem damlası düştü bu kez ismimden toprağa

Git istemedim yine de

Zaman soğuk bir gölgenin ellerime bıraktığı buz yanığı
Adın figanım

Hangi mahalledeyiz?
Kaç sokak kaldı sana gelmeye?
Ruhum takılı kaldı
Mecali yok gitmeye ve dönmeye

Ayrılık koca bir hüküm

Yalnızlık yargısız infaz

Sebeb bir uçurum kenarı

Nerde kaldı bu tren?

Vagonlar yetişemezken gelenlere

Gidenler yol aldı ön pencerelerden

Sızım sızım sızıyor içim

Ben istemedim

Gerçekten ben değildim

Sorunlardan kaçarak çözüm üretilebilir mi?

Aldığımız kararlar bizim sorumluluklarımız

dahilinde değil mi?

Peki ya

Yüklenemediğimiz

Resmimiz

Edep ruhla bütün

Sebeb sualsizce firardaydı

Kaç yanlışı taşıdı bu yürek

Benim yanlışıım benim doğrum

Sana ne gerek?

İnsanı tezatlaştıran yolda karşısına çıkanlardı,
İnsanlardı

Ve sebepsiz ayrılıklardı

Bir matem damlası düştü gökyüzünden toprağa

Kabullendi toprak

Filizlendi

Sen kimdin ki

Toprak ana gibiydi

Su korkusuz

Matem yara gibiydi

Sevgi ilacı

Gitmeni ben istemedim

Git istemedim

Karar sana aitti

Sonuysa acı

Şefika Refik (Kırcaali/Bulgaristan)

1978 yılında Bulgaristan Kırcaali’de doğdu. Filibe Üniversitesi Türk, Bulgar ve İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümlerinden mezun oldu. 2003 yılından bu yana Kırcaali’de Türkçe, Bulgarca ve İngilizce öğretmenliği yapmaktadır. Şiirleri ve hikayeleri Filiz, Balon, Balkan Türküsü dergileri ile Kırcaali Haber gazetesinde yayımlandı. Halen Balkan Türküsü Dergisi Kırcaali temsilciliğini yürütmektedir.

Her Gün Yaşamak

Rodop dağlarında gezen yalnız bir ceylanım ben,
Ürkek,
Yorgun bir kalp taşıyorum yaralı gönlümde.
Kelebekler misali olsa da ömrüm,
Vurulsam da zalim avcıların kör kurşununa ansızın...
Yine coşarım,
Yine akarım kıvrım kıvrım kıvrılan nehirlerin
denizlere aktığı gibi.

Yaşlı çınarların dallarında tek kalmış bir yaprağım ben,
Kurumuş,
Rengi solmuş,
Savrulmuş rüzgârlarla birlikte, uzaklara.
Soğuk,
Buz kesmiş topraklara değse de bedenim,
Güz yağmurlarından nefes bulur sessizce, yine can
katarım canıma.

Yaban ormanlardaki geçilmez bir patıkayım ben,
Uzun,
Daracık bir çizgi gibi uzanırım
hep en derinliklerine bilinmezlerin,
Dört yanı kapalı olsa da yollarımın dağlarla
Yeni yollar kazarım çıplak ellerimle,
Yine deler geçerim o dağları, herkese ve her şeye inat

Yemyeşil vadilerde sabahın ilk ışıklarıyla
açan bir çiçeğim ben,
Narin,
Naif,
Temiz,
Baş harfiyim, yepyeni bir şiirin,
Yepyeni bir gelecek defterinin baş sayfasıyım.
Kardelen misali,
Hep cesurca yükseltirim başımı...
Yağsa da üzerime karlar, donmam,
Yaksa da güneş; erimem,
Her gün doğar
Ve
Her gün yaşarım!

İmkansızın

Her kapı aralandığında masum bir umutla
Bekliyorsan eğer beni,
Ve her zil kaldığında heyecanla titriyorsa
Yorgun kalbin
Bekle!
Yeni doğan güne selam vermeden önce
Kapatıp gözlerini hayal et yüzümü.
Hani orda,
O büyük çam ağacının altında
İlk gördün ya beni aniden
Ve tüm dünya yabancı oldu o an
Benim gözüme değdiğinde gözün!
Dinle!
Sesimi her uzaktan duyduğunda
Kuşlar baharı müjdeleyecek sana
Hani orda, O avlu kapısında Hasretle ve çocukça
baktığımda sana, Yağmurlar usulca ağıladı üzerine
Titreyerek ismimi fısıldadığımda.

Ayrılığın pençesine düştüğünde bir gün
Derin fırtınalar kopacak gönlünde,
Ve her özlediğinde beni
Ne şiirler yazacaksın, sevda kokan
Ne türküler yakacaksın, gözü yaşlı
Ve ağlayacaksın, ağlayacaksın
-en çok-
İmkansızın olduğumu anladığın zaman!

Kimse Sevmedi Beni

Kimse sevmedi beni,
 Senin beni sevdiğin gibi!
 Ağlamadı gözlerime bakarak,
 Yere düştüğünde dizini vuran
 Bir çocuk gibi.
 Hasret dolu türküler yakmadı
 Resmime her baktığında titreyerek.
 Şiirler yazmadı sevda yüklü
 Sessiz gidişime uzaklara.

Kimse özlemedi beni,
 Senin beni özlediğin gibi!
 Selamlar yollamadı
 Sıcak yaz akşamının yıldızlarından.
 Mecnun olmadı, çöllere düşen
 Her yeni günün batımında.
 Susuz çöllerde kurumadı kimsenin,
 Daldan düşen bir yaprak gibi bedeni.

Kimse beklemedi beni,
 Senin beni beklediğin gibi!
 Kalbine pashı bir hançer saplanan ceylan misali
 Beklemedi son uykusuna dalmak için beni.
 Güneşim olmadı kimse,
 Yağmurdan sonra gökyüzünü ışığı ile delen.
 Gülü ayıranım olmadı hiç, senin gibi;
 Batmasın diye parmaklarıma dikenini...

Kimse üzerime titremedi,
 Senin benim üzerime titrediğin gibi!
 Silmedi gözyaşlarımı sadece bir bakışıyla
 Ve "ben yanındayım" deyişiyle.
 Kolumdan tutup, ürkekçe
 Prangalarını yaralı yüreğimin
 Kimse çözemedi yıllar yılı
 Senin çözdüğün gibi....

Kimse bağırmadı avaz avaz ismimi,
 Senin benim ismimi söylediğin gibi!
 Uzaklarda olduğumu bile bile,
 Sarmadı yaralarını gönlümün.
 Silmedi kalbimden acısını yılların,
 Sen gibi, dokunamadı uykularına,
 Uzanamadı hayallerime...
 Karanlıktan aydınlığa çıkan yolu,
 Göstermedi tek bir kişi bana,
 Kaybolmayayım diye sokaklarında
 Bir tek sen koştun imdadına ümitsizliğimin.

Kimse bağırmadı avaz avaz ismimi,
 Kimse üzerime titremedi,
 Kimse beklemedi beni,
 Kimse özlemedi beni,
 Sevgili,
 Kimse sevmedi beni,
 Senin beni sevdiğin kadar!

Sen İçime Düştüğünden Beri

Sen içime düştüğünden beri,
Bir başka kokmaya başladı bahçemde güller,
Renkler daha parlak,
daha canlı oldu
Her pencereden baktığımda.

Sen içime düştüğünden beri,
Sarı-turuncu bir alev topu büyüdü bende,
büyüdü, büyüdü,
Sardı kollarımı delice,
Isıttı yıllardır ısınmayan iliklerimi.

Sen içime düştüğünden beri,
Ben, benliğimden vazgeçtim
duyunca sesini,
Yaprak gibi titredim, görünce yüzünü,
Doğru bildiklerimi sildim tek bir kalemde,
elime elin değdiği an...

Sen içime düştüğünden beri,
Hüzünleri unutup
ceylan gibi koştum bastığın yollarda.
Aktâr-ı cihân; cennet oldu bana
"Sensin benim son sevgim" dediğin zaman!

Keşke

Bir kuş olup uçsam uzaklara,
Otursam usulca sol yanına,
Uzun uzun bakardım o an,
Senin baktığın ufuklara.

Bir damla olsaydım keşke,
Kalbinin üstüne düşen hafifçe,
Dokunmak isterdim hissettirmeden,
Güven aşıl原因an ellerine.

Bir çiçek olsaydım keşke,
Sadece senin gönlünde açan,
Renkli renkli bakmayı öğrettirdim,
Bir de sınırsız sevmeyi sana.

Tacettin Özkaraman (Taraklı/Türkiye)

1958 yılında Türkiye'nin Sakarya ili Taraklı ilçesinde doğdu. Gökçeada İlköğretmen Okulu'nu ve Anadolu Ü. Açık Öğretim Fakültesi'ni bitirdi. Sınıf öğretmenliği (14 yıl), Halk Eğitimi Müdürlüğü (14 yıl) yaptı. İki dönemdir (2004-2013) Taraklı Belediye Başkanıdır. Şiirleri Irmak ve Sur dergilerinde yayımlandı. Geleneksel tarzda şiirler yazan şairin bazı şiirleri de bestelendi.

Zincir

Eğip büktüler demirden
Adıma zincir dediler
Ateşlere atıp dövüp
Su ile sertlik verdiler

Yokladılar bir iyiden
Aldılar 'Akdemirci'den
O gün bilmiyorum neden
Beni kapıya gerdiler

O anı hiç unutmadım
Niye astılar anladım
O gün çürük oldu adım
Düşmanlar itip kırdılar

Keşke ateşte yansaydım
Su içinde tıkansaydım
Biraz daha dayansaydım
Bana sağlamış derdiler

Aradan geçti çok yıllar
Kale göçtü kaldı yollar
Onca ihtiyar yoksullar
Benim yüzümden öldüler

Çamurlandım paslı kaldım
Beni yerden yere çaldım
Ne olur ey Ulu Tanrım
Zincir adımı geri ver

Kalmadı

Sevgilim senin nazına
Dayanacak hâl kalmadı
Nasıl basayım izine
Yürüyecek yol kalmadı

Neden girdin şu kanıma
Kastın ne idi canıma
Hayalin gelse de önüme
Uzanacak el kalmadı

Çektiğim hep dert ıstırap
Kurtar beni artık Ya Rab
Gönül bahçem oldu harap
Koklayacak gül kalmadı

Hata bende mi sende mi
Sorguluyorum kendimi
Şu çilemi dertlerimi
Söyleyecek dil kalmadı

Girdin de alın yazıma
Ağıtlar kattın sözüme
Derdimi döksem sazıma
Ses verecek tel kalmadı

Dert çile var her anımda
Gün azalır her adımda
Eridim bittim yandım da
Savrulacak kül kalmadı

Sevgi ahde vefa bu mu
Kaybettim ben umudumu
Yazdım da son mektubumu
Gönderecek pul kalmadı

Ömrüm biter azar azar
Her geçen gün bin dert yazar
Öldüm; hazırlandı mezar
Götürecek kul kalmadı

Elveda Dünya

Hastayım yastıklar oldu sırdaşım
Tutmuyor ellerim, kalkmıyor başım
Dilim tat almıyor zehroldu aşım
Ekmeğe yemeğe çaya elveda
İşte gidiyorum, hoşça kal dünya

Uğraşma sen doktor, yoktur ilacım
Yaklaştım ölüme, artıyor acım
Dudağım kurudu, suya muhtacım
Ateşimi söndüren suya elveda
İşte gidiyorum, hoşça kal dünya

Hiç gücüm kalmadı sarardı tenim
Saatim azaldı son anım benim
Sularım ısındı hazır kefenim
Giyindiğim elbiseye elveda
İşte gidiyorum, hoşça kal dünya

Gözüme ölümün perdesi indi
Çırpınan kalbimin sesi de dindi
Odama mezarın kokusu sindi
Ağlaşan dostlarım size elveda
İşte gidiyorum, hoşça kal dünya

Ağlama sen kızım, metin ol oğlum
İşte bak kapıda, geldi tabutum
Bu size son sözüm, son mektubum
Sizlere, mektuba, söze elveda
İşte gidiyorum, hoşça kal dünya

Ağlatır

Vaktim geldi bu dünyadan
Ahirete götür beni
Kefene dahi sarmadan
Mezarıma yatır beni

Yaşamaktan yoktur kârım
Giden günde çok zararım
Günahım çok günahkârım
İşte bu anlatır beni

Günahım boynumda yular
Gönül affım arzular
Şu ümitsizce yazılar
Yakar satır satır beni

Elveda Diyorsan Aşkımın Eğer

Elveda diyorsan aşkıma eğer
Yalnız bana söyle kimse bilmesin
Günümü gecemi kaplasın keder
Söyle sen kadere, bana gülmesin

Ne diye benimle burdasın hâlâ
Durdukça dünyamı kaplıyor sesin
Gidiyorsan eğer yalvar Allah'a
Dua et canımı çabuk istesin

Maziye yolcuysan bir kez öp de git
Akan gözyaşlarım boşa gitmesin
Kararın bu ise üç gün daha sev
Azalan şu ömrüm sensiz bitmesin

Hüzzam Şarkı
Güfte: Tacettin Özkaraman
Beste: Turhan Taşan
Usûlü: Düyek (Yürük)
TRT Repertuar No: 21834
14 Ekim, 2012, Ataşehir

Todur Marinoglu (Avdırma/Gagauz Yeri)

1955 yılında Gagauz Yeri Avdırma'da doğdu. Kişinev Devlet Üniversitesi İletişim/Gazetecilik Fakültesini bitirdi. Halen Avdırma'da Gagauzca öğretmenliğini ve Avdırma Müzesi müdürlüğünü yürütmektedir. Gagauz Yeri Yazarlar Birliği üyesidir. Bazı şiirleri zamanla türküleşen Todur Morinoğlu'nun yaymlanmış üç şiir kitabı bulunmaktadır: 'Ürek Dalgası', 'Tatlı Düşlär', 'Benim Sevgili Dostlarım'.

Ömür Derslerindän

İnanêrım gözellik
Kaçtırêr hep gözellää
Büün da hepsi iiliklär
Yapılêrlar salt iilää.
Meyvalar fidannarda
Hep çaarêrlar çalışmaa,
Toz ölärkän yaamurda
Gösterer yolu paklaa.
Dumannar uzun yolda
Üürederlär korunmaa,
Can pazarında insan
Sınaşêr duşman olmaa.
Ne yapêr ana-boba-
Evladın örnekleri.
Yaşamaa kolay bolda,
Eer İnsan sa herbiri.

Gençlik

Gençlik o diil kuru fidan.
O - bin türlü başça açık:
Bırda var ruh Romeodan,
Bırda kismetlän yanıklık.
Gençlik o diil geçmiş yıllar.
O - sabaakı aydın günnär.
Gençlik - taazä izli yollar,
Türkülerdä eni seslär.
Gençlik - herbir halkın üzü,
Gelecektä diri sözü.
O - halk ruhu körpä tendä
Bizdä kalma dedelerdän.

Günnar Geçer

Senin sevgin, benim sevgim-
 Onnar olamadı bizim.
 İnkâr etmâk, çember gibi,
 Sıktı benim kalibimi.
 Bu suuk gözâl renkli dünnââ
 Sana düzdü kısmet bensiz.
 Buna yok çok görmâk bendä.
 Günnâr geçer dertli sensiz.
 O ilk günnü sevgimizdän
 Yaşêêr baldan tath sözlär.
 Çayrılarda çiçeklerdän
 Bana kaldı salt pelinnâr.
 Seni başka ömür sardı-
 Benimkisi durêr yarım.
 Salt dayanmaa bana kaldı-
 Yakêr canım, daalêr aklım.

Kondu Göktä O Elimä

Lüzgär
 Urdu tokatları,
 Göklär
 Güiner bulutları.
 Günü
 Onnar yuttu ilin -
 Gölün
 Diişti açık rengi.
 Güllär
 İlkyaz açmasında -
 Benzeer
 Gecä yıldızluna.
 Ürääm
 Darsık yalmızlıktan -
 Gezer
 Sevda yollarında.
 Bu gün
 Beni dürtüp-dürter -
 Bir düün
 Gibi ona çeker.

Oda Vatanıma

Türkdilli Vatanım, Gagauz Eristan,
Sân halklar arasında buldun erini.
Karagöz çokmilletli Ana Taraftan
Duşmanı kuvetlär ayırdamaz bizi.
Çok türlü zorluklar hem zeetlär geçirdin,
Ensedî onnarı demirdän kuvedin.
Koruyup eveldän evelki adını,
Ateşli sevgiliin oguzlaa uyandı.
Parlasın bizim bayrak uslu ömürdän,
Ko mayıl olsunnar bizä evellär.
Kaavileşsin ana dilimiz gün-gündän,
Hem hodul duysunnar kendini dedelär.
Sân yaşa hem sevin, çalışkan gagauz,
Halkının önündä kalalın hepber uz.
Vatanı sevelim, sevelim doymazdan,
Hatırlıklan onu anılmaa her zaman.

Uluslararası

II. Balkan

Türk Şairleri

Buluşması

Gagauz Yeri 2013

International II. Balkan Turkish Poets Meeting Gagauzie

Komrat
Şiir Seçkisi

